

INFORMACJE OGÓLNE O PROGRAMIE

1)	Kierunek studiów i specjalność	Instrumentalistyka, specjalności: muzyka dawna – gra na skrzypcach historycznych, muzyka dawna – gra na altówce historycznej, muzyka dawna – gra na wiolonczeli historycznej, muzyka dawna – gra na oboju historycznym, muzyka dawna – gra na flecie traverso, muzyka dawna – gra na violone, muzyka dawna – gra na violi da gamba, muzyka dawna – gra na kontrabasie historycznym, muzyka dawna – gra na teorbie, muzyka dawna – gra na trąbce naturalnej
2)	Poziom studiów	I stopień
3)	Profil studiów	ogólnoakademicki
4)	Forma lub formy studiów	stacjonarne
5)	Liczba semestrów	6
6)	Liczba punktów ECTS konieczna do ukończenia studiów na danym poziomie	180
7)	Tytuł zawodowy nadawany absolwentom	licencjat
8)	Odniesienie do misji i strategii Uczelni oraz relacje z otoczeniem społeczno-gospodarczym w odniesieniu do programu studiów	Absolwenci uzyskują wykształcenie na najwyższym poziomie, doświadczenie zawodowe i wszechstronną wiedzę. Uczelnia stara się kształtować charakter i postawy twórcze w duchu patriotyzmu i poczucia odpowiedzialności za kształt polskiej kultury narodowej, w tym za edukację artystyczną, co jest zgodne z misją Uczelni. Rozwijające się talenty studentów pozwalają na podjęcie przez nich szeroko pojętej działalności artystycznej i współuczestniczenie w kształtowaniu otoczenia społeczno-gospodarczego.
9)	Język, w jakim prowadzone są studia	polski
10)	Łączna liczba godzin zajęć	1587,5
11)	Łączna liczba punktów ECTS, jaką student musi uzyskać w ramach zajęć prowadzonych z bezpośrednim udziałem nauczycieli akademickich lub innych osób prowadzących zajęcia	121

12)	Liczba punktów ECTS, jaką student musi uzyskać w ramach zajęć z dziedziny nauk humanistycznych lub nauk społecznych, nie mniejsza niż 5 pkt ECTS – w przypadku kierunków studiów przyporządkowanych do dyscyplin w ramach dziedzin innych niż odpowiednio nauki humanistyczne lub nauki społeczne	6 pkt ECTS
13)	Liczba punktów ECTS, jaką student musi uzyskać w ramach zajęć do wyboru (nie mniej niż 30% ogólnej liczby punktów ECTS)	57
14)	Liczba godzin zajęć z wychowania fizycznego (w przypadku studiów pierwszego stopnia i jednolitych studiów magisterskich prowadzonych w formie studiów stacjonarnych)	60 godz.
15)	Łączna liczba punktów ECTS przypisana do zajęć związanych z prowadzoną działalnością naukową w dyscyplinie lub dyscyplinach do których przyporządkowany jest kierunek studiów, uwzględniających przygotowanie studentów do prowadzenia działalności naukowej lub udział w tej działalności	147 Przedmioty: Gra na instrumencie historycznym, Zespół kameralny muzyki dawnej, Zagadnienia wykonawcze muzyki dawnej, Praca z klawesynistą lub innym instrumentalistą (teorba/fortepian historyczny)/Realizacja basso continuo, Orkiestra historyczna, Studia orkiestrowe/Kontrapunkt z fugą, Analiza materiałów źródłowych, Historyczne stroje i temperacje, Literatura specjalistyczna, Praktyka basso continuo, Improwizacja historyczna z elementami dyminucji, Notacja historyczna, Kształcenie słuchu, Praktyka estradowa, Przygotowanie partii oratoryjnych i operowych.
A1 6)	Wymiar, zasady i formy odbywania praktyk zawodowych oraz liczba punktów ECTS przypisana do praktyk (jeżeli praktyki są przewidziane)	Liczba godzin: 120 Czas trwania: 6 semestrów Punkty ECTS: 24 Sposób realizacji oraz warunki przystąpienia do realizacji praktyk: bierne i czynne uczestnictwo w konkursach, koncertach, kursach mistrzowskich
17)	Warunki ukończenia studiów	Paragraf 30 Regulaminu Studiów

OPIS EFEKTÓW UCZENIA SIĘ

Kierunek studiów i specjalność		Instrumentalistyka, specjalności: muzyka dawna — grana skrzypcach historycznych, muzyka dawna — gra na altówce historycznej, muzyka dawna — gra na wiolonczeli historycznej, muzyka dawna — gra na oboju historycznym, muzyka dawna — gra na flecie traverso, muzyka dawna — gra na violone, muzyka dawna — gra na viola da gamba, muzyka dawna — gra na kontrabasie, muzyka dawna — gra na teorbie, muzyka dawna — gra na trąbce naturalnej
Poziom studiów		I stopień (6 poziom)
Profil studiów		ogólnoakademicki
Opis zakładanych efektów uczenia się dla kierunku studiów, poziomu i profilu kształcenia uwzględnia uniwersalne charakterystyki pierwszego stopnia dla poziomu 6 określone w ustawie z dnia 22 grudnia 2015 r. o Zintegrowanym Systemie Kwalifikacji (t.j. Dz. U. z 2020 r. poz. 226 z późn. zm.) oraz charakterystyki drugiego stopnia dla poziomu 6 określone w rozporządzeniu Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego z dnia 14 listopada 2018 r. (Dz. U. z 2018 r., poz. 2218) w sprawie charakterystyk drugiego stopnia efektów uczenia się dla kwalifikacji na poziomach 6–8 Polskiej Ramy Kwalifikacji.		
Symbol kierunkowych/ specjalnościowych efektów uczenia się	Kierunkowe efekty uczenia się	Odniesienie do charakterystyk drugiego stopnia PRK*
Wiedza:		
P6_INS_W_01 (INS_I)	zna podstawowy repertuar związany z kierunkiem studiów oraz specjalnością	P6S_WG_01_Sz
P6_INS_W_02 (INS_II)	zna elementy dzieł muzyki instrumentalnej i rozumie ich wzajemne relacje	P6S_WG_03_Sz
P6_INS_W_03 (INS_III)	ma wiedzę z zakresu historii muzyki, a zwłaszcza z literatury orkiestrowej, zna podstawowe style muzyczne od renesansu po współczesność	P6S_WG_02_Sz
P6_INS_W_04 (INS_IV)	zna najnowsze publikacje i wydawnictwa z zakresu dyscypliny artystycznej z uwzględnieniem rozwoju technologicznego związanego z zawodem artysty danej specjalności	P6S_WG_04_Sz P6S_WG_05_Sz
P6_INS_W_05 (INS_V)	zna elementy problematyki budowy wybranych instrumentów muzycznych	P6S_WG_06_Sz
P6_INS_W_06 (INS_VI)	ma podstawową wiedzę dotyczącą prawa autorskiego w zakresie umożliwiającym swobodne wykonywanie zawodu muzyka	P6S_WG_07_Sz
P6_INS_W_07 (INS_VII)	zna i rozumie właściwy zakres wzorców leżący u podstaw improwizacji	P6S_WG_01_Sz
Umiejętności:		

P6_INS_U_01 (INS_VIII)	świadomie tworzy i realizuje własne koncepcje wykonawczedzieł muzyki instrumentalnej w zgodzie z obowiązującymi tradycjami wykonawczymi	P6S_UW_08_Sz
P6_INS_U_02 (INS_IX)	posiada podstawowe umiejętności w zakresie wykonawstwa i interpretacji utworów reprezentujących różne style od renesansu po współczesność, mając świadomość zależności pomiędzy zapisem a sposobem realizacji i interpretacji dzieła muzycznego oraz potrafi odnaleźć i przekazać idee zawarte w utworze	P6S_UW_10_Sz P6S_UW_12_Sz
P6_INS_U_03 (INS_X)	swobodnie operuje materiałem dźwiękowym współpracując z innymi instrumentalistami przy realizacji utworów kameralnych	P6S_UW_08_Sz
P6_INS_U_04 (INS_XI)	opanował techniki ćwiczenia na instrumencie w zakresie umożliwiającym samodzielną, profesjonalną pracę	P6S_UW_13_Sz P6S_UU_13_Sz
P6_INS_U_05 (INS_XII)	ma umiejętności z dziedziny kształcenia słuchu pozwalające na swobodne wykonywanie zawodu muzyka	P6S_UW_09_Sz
P6_INS_U_06 (INS_XIII)	przygotowuje prace pisemne i wystąpienia ustne z szeroko pojmowanego zakresu muzyki, odwołuje się przy tym do fachowej literatury oraz potrafi korzystać z wszelkich danych (zasobów bibliotecznych i zasób multimedialnych) w celu analizy syntezy informacji niezbędnych w prawidłowej interpretacji tekstu muzycznego różnych epok	P6S_UK_14_Sz
P6_INS_U_07 (INS_XIV)	posługuje się nowożytnym językiem obcym na poziomie B2	P6S_UK_09
P6_INS_U_08 (INS_XV)	potrafi właściwie zachować się podczas występów i publicznych prezentacji i jest przygotowany do współdziałania w zespołach kameralnych jako wykonawca oraz organizuje pracę zespołu kameralnego w ramach projektów artystycznych	P6S_UK_15_Sz
Kompetencje społeczne:		
P6_INS_K_01 (INS_XVI)	doskonali swój warsztat oraz pogłębia wiedzę teoretyczną i praktyczną w swojej dyscyplinie artystycznej, bierze odpowiedzialność za życie muzyczne środowiska w którym pracuje, podejmuje działania kulturowe	P6S_KR_16_Sz
P6_INS_K_02 (INS_XVII)	samodzielnie podejmuje i organizuje niezależne prace artystyczne i potrafi wykazać się obiektywizmem w ich ocenie, zajmuje krytyczne stanowisko w odniesieniu do produkcji artystycznych własnych i innych osób, angażuje się w działalność artystyczną podejmując refleksje nad stanem instrumentalistyki	P6S_KO_19_Sz P6S_KR_19_Sz

P6_INS_K_03(INS_XVIII)	dba o najwyższy poziom artystyczny występów i publicznych prezentacji, w których bierze udział, wykorzystując intuicję, zdolność twórczego myślenia i twórczej pracy	P6S_KK_17_Sz
P6_INS_K_04 (INS_XIX)	dba o pozytywny wizerunek i poprawne stosunki z pracodawcą, przestrzega etycznych aspektów związanych z własną pracą, zbiera, analizuje i interpretuje informacje związane ze swoją dyscypliną artystyczną	P6S_KO_18_Sz P6S_KR_18_Sz
P6_INS_K_05 (INS_XX)	ma zdolność komunikacji w obrębie własnego środowiska i społeczności, integruje pracę wielu osób podczas realizacji pracy w ramach projektów artystycznych, wykorzystując zdobycze najnowszych technologii informacyjnych	P6S_KO_20_Sz P6S_KR_20_Sz

*Sz – odniesienie do charakterystyk II stopnia PRK dla dziedziny sztuk

TREŚCI PROGRAMOWE:

Gra na instrumencie historycznym – skrzypce historyczne	1. Praca nad technikami gry na historycznych skrzypcach z użyciem właściwego epoce smyczka 2. Nauka czytania z wydań źródłowych z epoki, nabywanie nawyku korzystania z fachowej literatury polskiej i obcojęzycznej 3. Praktyczne zapoznanie się z wybranym repertuarem z podstawowego kanonu repertuaru muzyki dawnej; rozpoznawanie stylistyki wykonywanych utworów (także poprzez słuchanie odpowiednich nagrań) i ćwiczenie właściwych stylowi technik 4. Umiejętność samodzielnego opracowania utworu na podstawie struktury harmonicznego – rozwijanie wrażliwości i wyobraźni muzycznej. 5. Rozwijanie świadomości w doborze środków wykonawczych i ich zastosowania w zależności od stylistyki i formy. 6. Nauka realizacji ornamentów, dyminucji, figur retorycznych, rozpoznawanie i stosowanie teorii afektów. 7. Praca nad improwizacją i improwizacyjnym charakterem wykonania utworu w kontekście historycznym 8. Współpraca z basso continuo – znajomość harmonicznego struktury wykonywanych utworów 9. Praca nad repertuarem dyplomowym
Gra na instrumencie historycznym – altówce historycznej	1. Praca nad technikami gry na historycznej altówce z użyciem właściwego epoce smyczka 2. Nauka czytania z wydań źródłowych z epoki, nabywanie nawyku korzystania z fachowej literatury polskiej i obcojęzycznej 3. Praktyczne zapoznanie się z wybranym repertuarem z podstawowego kanonu repertuaru muzyki dawnej; rozpoznawanie stylistyki wykonywanych utworów (także poprzez słuchanie odpowiednich nagrań) i ćwiczenie właściwych stylowi technik 4. Umiejętność samodzielnego opracowania utworu na podstawie struktury harmonicznego – rozwijanie wrażliwości i wyobraźni muzycznej. 5. Rozwijanie świadomości w doborze środków wykonawczych i ich zastosowania w zależności od stylistyki i formy. 6. Nauka realizacji ornamentów, dyminucji, figur retorycznych, rozpoznawanie i stosowanie teorii afektów. 7. Praca nad improwizacją i improwizacyjnym charakterem wykonania utworu w kontekście historycznym 8. Współpraca z basso continuo – znajomość harmonicznego struktury wykonywanych utworów 9. Praca nad repertuarem dyplomowym

Gra na instrumencie historycznym – flecie traverso	1. Praca nad technikami gry na instrumencie danej specjalności.
Gra na instrumencie historycznym – kontrabasie historycznym	2. Nauka czytania z wydań źródłowych z epoki, nabywanie nawyku korzystania z fachowej literatury polskiej i obcojęzycznej
Gra na instrumencie historycznym – teorbie	3. Praktyczne zapoznanie się z wybranym repertuarem z podstawowego kanonu repertuaru muzyki dawnej; rozpoznawanie stylistyki wykonywanych utworów (także poprzez słuchanie odpowiednich nagrań) i ćwiczenie właściwych stylowi technik
Gra na instrumencie historycznym – violi dagamba	4. Umiejętność samodzielnego opracowania utworu na podstawie struktury harmoniczej – rozwijanie wrażliwości i wyobraźni muzycznej.
Gra na instrumencie historycznym – violone	5. Rozwijanie świadomości w doborze środków wykonawczych i ich zastosowania w zależności od stylistyki i formy.
	6. Nauka realizacji ornamentów, dyminucji, figur retorycznych, rozpoznawanie i stosowanie teorii afektów.
	7. Praca nad improwizacją i improwizacyjnym charakterem wykonania utworu w kontekście historycznym
	8. Współpraca z basso continuo – znajomość harmoniczej struktury wykonywanych utworów
	9. Praca nad repertuarem dyplomowym

Gra na instrumencie historycznym – wiolonczeli historycznej	1. Zapoznanie studenta z podstawowymi technikami gry na wiolonczeli historycznej z użyciem właściwego epoce smyczka. Nauka czytania z wydań źródłowych, nabywanie nawyku korzystania z fachowej literatury polskiej i obcojęzycznej. Zapoznanie studenta z wybranymi sonatami włoskimi na wiolonczelę i b.c. (m.in. A.Vivaldi, G.B.Platti). 2. Praca nad interpretacją I Suity na wiolonczelę solo J.S. Bacha. 3. Zapoznanie studenta z idiomem francuskiej muzyki barokowej - w szczególności z tańcami wchodzącymi w skład suity barokowej oraz z francuskimi ornamentami.. Zapoznanie studenta z wybranymi sonatami francuskimi na wiolonczelę i b.c. (m.in. J.B.Boismortier, J.B.Masse). 4. Praca nad interpretacją II Suity na wiolonczelę solo J.S. Bacha. 5. Rozwijanie umiejętności czytania a vista oraz szybkiego przygotowania repertuaru. 6. Zapoznanie studenta z repertuarem włoskim XVII wieku (w szczególności D.Gabrieli, G.Frescobaldi) i techniką dyminucji. Zapoznanie studenta z sonatami wiolonczelowymi F.Geminianiego oraz kaprysami J.Dall’Abaco). Rozwijanie świadomości harmonii niezbędnej w kształtowaniu i interpretacji partii basso continuo. 7. Praca nad improwizacją i improwizacyjnym charakterem wykonania utworu w kontekście historycznym.. Praca nad wybranym koncertem solowym z kręgu szkoły neapolitańskiej (L.Leo, N.Porpora) lub C.P.E.Bacha. 8. Nabywanie umiejętności swobodnego posługiwania się językiem muzycznym różnych stylów (m.in. włoski, francuski, niemiecki) oraz doboru właściwych danemu stylowi ornamentów. 9. Zapoznanie studenta z wybranymi sonatami z kręgu niemieckiego i niderlandzkiego (G.Ph.Telemann, J.Klein, W.de Fesch). Praca nad interpretacją III Suity na wiolonczelę solo J.S. Bacha. 10. Zapoznanie studenta z wybranym koncertem wiolonczelowym A.Vivaldiego. 11. Rozwijanie świadomości w doborze środków wykonawczych i ich zastosowania w zależności od stylistyki i formy. Rozwijanie umiejętności współpracy z innymi instrumentami realizującymi basso continuo (instr. klawiszowe i szarpane) – budowanie świadomości roli wiolonczeli w zespole. 12. Praca nad wybraną sonatą L. Boccheriniego. 13. Praca nad interpretacją IV lub V Suity na wiolonczelę solo J.S. Bacha. 14. Przygotowanie studenta do podjęcia studiów II stopnia.
--	--

Gra na instrumencie historycznym – trąbce naturalnej	1. Zapoznanie studenta z podstawami techniki w grze na trąbce naturalnej. Nauka odpowiedniego sposobu zadęcia, ustawienia aparatu, apertura zadęcia (usta, język). 2. Nauka aplikatury i historycznej techniki języka. Doskonalenie warsztatu poprzez Przedstawienie podstawowych rodzajów artykulacji. Zapoznanie studenta z regułami realizacji tekstu rękopisu oraz z podstawowymi zasadami interpretacji muzyki I połowy XVIII wieku. Wybrane zagadnienia z „Versuch einer Anweisung die Flöte traversiere zu spielen” J. J. Quantza. 3. Zastosowanie nabytej wiedzy oraz umiejętności w repertuarze o niskim poziomie trudności (J. Clack. J. Waldon, G. Finger). Nauka doboru właściwych ustników barokowych. 4. Dalsze doskonalenie techniki palcowej, artykulacji oraz intonacji poprzez ćwiczenia w gamach do trzech znaków przykluczowych. Rozwijanie umiejętności czytania a vista oraz szybkiego przygotowania repertuaru. Zapoznanie studenta z łatwiejszymi kompozycjami na obój i b.c. z kręgu muzyki włoskiej oraz niemieckiej. Gra zespołowa – sonaty triowe na 2 trąbki i b.c. bądź na obój, inny instrument i b.c. 5. Doskonalenie techniki palcowej, artykulacji oraz intonacji poprzez ćwiczenia we wszystkich gamach durowych i molowych. Rozwijanie umiejętności czytania a vista oraz szybkiego przygotowania repertuaru. 6. Zapoznanie studenta z łatwiejszymi koncertami solowymi z kręgu muzyki włoskiej oraz niemieckiej. 7. Zapoznanie z wybranymi ariami oraz kompozycjami orkiestrowymi J. S. Bacha. 8. Wprowadzenie do interpretacji muzyki francuskiej; nauka czytania w kluczach, omówienie rodzajów ornamentów, sposobu ich realizacji. 9. Dalsza praca nad koncertami solowymi. 10. Wprowadzanie repertuaru orkiestrowego partia tr I i tr II, J. S. Bach, G. F. Haendel 11. Wprowadzenie do gry trąbek w wysokich strojach , Es, E, F, (V lub VI semestr). 12. Przedstawienie repertuaru na trąbkę klasyczną i trąbkę inwencyjną. 13. Wprowadzanie solowego repertuaru włoskiego: Torelli, Buononcini, Stradella, oraz arii solowych z koncertującą trąbką. 14. Przygotowanie studenta do podjęcia studiów II stopnia
---	--

Gra na instrumencie historycznym – trąbce naturalnej	1. Zapoznanie studenta z podstawami techniki w grze na trąbce naturalnej. Nauka odpowiedniego sposobu zadęcia, ustawienia aparatu, apertura zadęcia (usta, język). 2. Nauka aplikatury i historycznej techniki języka. Doskonalenie warsztatu poprzez Przedstawienie podstawowych rodzajów artykulacji. Zapoznanie studenta z regułami realizacji tekstu rękopisu oraz z podstawowymi zasadami interpretacji muzyki I połowy XVIII wieku. Wybrane zagadnienia z „Versuch einer Anweisung die Flöte traversiere zu spielen” J. J. Quantza. 3. Zastosowanie nabytej wiedzy oraz umiejętności w repertuarze o niskim poziomie trudności (J. Clack. J. Waldon, G. Finger). Nauka doboru właściwych ustników barokowych. 4. Dalsze doskonalenie techniki palcowej, artykulacji oraz intonacji poprzez ćwiczenia w gamach do trzech znaków przykluczowych. Rozwijanie umiejętności czytania a vista oraz szybkiego przygotowania repertuaru. Zapoznanie studenta z łatwiejszymi kompozycjami na obój i b.c. z kręgu muzyki włoskiej oraz niemieckiej. Gra zespołowa – sonaty triowe na 2 trąbki i b.c. bądź na obój, inny instrument i b.c. 5. Doskonalenie techniki palcowej, artykulacji oraz intonacji poprzez ćwiczenia we wszystkich gamach durowych i molowych. Rozwijanie umiejętności czytania a vista oraz szybkiego przygotowania repertuaru. 6. Zapoznanie studenta z łatwiejszymi koncertami solowymi z kręgu muzyki włoskiej oraz niemieckiej. 7. Zapoznanie z wybranymi ariami oraz kompozycjami orkiestrowymi J. S. Bacha. 8. Wprowadzenie do interpretacji muzyki francuskiej; nauka czytania w kluczach, omówienie rodzajów ornamentów, sposobu ich realizacji. 9. Dalsza praca nad koncertami solowymi. 10. Wprowadzanie repertuaru orkiestrowego partia tr I i tr II, J. S. Bach, G. F. Haendel 11. Wprowadzenie do gry trąbek w wysokich strojach , Es, E, F, (V lub VI semestr). 12. Przedstawienie repertuaru na trąbkę klasyczną i trąbkę inwencyjną. 13. Wprowadzanie solowego repertuaru włoskiego: Torelli, Buononcini, Stradella, oraz arii solowych z koncertującą trąbką. 14. Przygotowanie studenta do podjęcia studiów II stopnia
Gra na instrumencie historycznym – oboju historycznym	1. Teoretyczne i praktyczne poznawanie różnorodności repertuaru obojowego od wieku XVII do końca XVIII. 2. Nabywanie umiejętności swobodnego posługiwania się językiem muzycznym różnych stylów, doskonalenia techniki gry, estetyki, wrażliwości, samooceny. 3. Rozwijanie i doskonalenie umiejętności improwizacji zgodnej ze stylem dzieła, czytanie a vista. 4. WYROBIENIE nawyku korzystania z literatury fachowej w tym obcojęzycznej 5. Studiowanie i publiczne wykonywanie możliwie zróżnicowanego repertuaru obojowego, także nieznanego, korzystanie ze starodruków 6. Praca nad repertuarem dyplomowym

Zespół kameralny muzyki dawnej	1. Praca nad programem kompozytorów o zróżnicowanej stylistyce- włoskiej i niemieckiej 2. Praca nad programem kompozytorów o zróżnicowanej stylistyce- francuskiej 3. Wykonywanie repertuaru kameralnego w różnych składach 4. Praca nad umiejętnością prowadzenia zespołu 5. Umiejętność samodzielnego opracowania utworów na zespół kameralny 6. Przygotowanie do egzaminu na studia II st. i dalszej pracy zawodowej w kontekście muzykowania kameralnego.
--------------------------------	---

Zagadnienia wykonawcze muzyki dawnej	1. Historyczny rozwój i uwarunkowania wykonawstwa opartego o przesłanki stylistyczne. 2. Wierność źródłowa wobec współczesnych tendencji wykonawczych. 3. Podstawowe sposoby praktycznej weryfikacji materiału muzycznego z uwzględnieniem źródeł historycznych. 4. Metrum i rytm – formy zapisu w ujęciu historycznym. - notacja menzuralna, tempus, prolatio, modus - proporcje metryczne 5. Relacja zapisu metrycznego względem akcentacji i narracji rytmicznej.- analiza zagadnienia w odniesieniu praktycznym w oparciu o wybrane kompozycje. 6. Relacja metrum-tempo z uwzględnieniem założeń teoretycznych oraz w oparciu o wybraną literaturę muzyczną. 7. Rythmopoeia oraz stopy metryczne – Mersenne, Mattheson. 8. Alteracje rytmiczne – praktyka wykonawcza wobec konwencji notacji. Francja – notes inegales 9. Tempo – sposoby zapisu w ujęciu historycznym – sposoby wyznaczania z uwzględnieniem wszystkich pozostałych elementów zapisu i uwarunkowań wykonawczych, w rozważaniach źródłowych i wobec zachowanych źródeł opartych o pierwsze przyrządy pomiarowe – pendulum, - odniesienie do form tanecznych, - maniera wykonawcza Adagio, - tempo rubato 10. Muzyka taneczna – charakterystyka podstawowych tańców epoki renesansu i baroku, – układy choreograficzne w oparciu o źródła – specyfika realizacji układów tanecznych w kompozycjach baletowych i operowych – charakterystyka metryczno-rytmiczna – idiom taneczny w zróżnicowanych stylistycznie wybranych kompozycjach XVII i XVIII w. 11. Dynamika – sposoby zapisu i wykonania w układzie historycznym i w odniesieniu do źródeł, – zróżnicowania dynamiczne wynikające z innych elementów składowych dzieła, – praktyczne sposoby realizacji wobec stosowania dawnego instrumentarium, 12. Articulacja – sposoby zapisu i realizacji w ujęciu historycznym i źródłowym, – indywidualne sposoby realizacji w oparciu o konkretne instrumentarium i obsadę wykonawczą, 13. Akcentacja, articulacja, frazowanie – wzajemne relacje na przykładzie założeń teoretycznych i wybranych kompozycji zróżnicowanych stylistycznie i pod względem aparatu wykonawczego. 14. Zdobnictwo – ozdobniki w zapisie i realizacji – tabele ozdobników wg reprezentatywnych źródeł – specyficzne cechy zdobnictwa wokalnego i instrumentalnego w ujęciu historycznym- zdobnictwo improwizowane i swobodne figuracje. 15. Ars Oratoria – retoryka w założeniach teoretycznych i praktycznym sposobie stosowania w kompozycjach XVII i XVIII wieku, - teoria afektów i praktyka afektów, - figury muzyczno-retoryczne, klasyfikacja, sposoby stosowania,
---	--

	16. Modalność i tonalność kompozycji, stosowanie alteracji wysokości, musica ficta.17. Temperacje – zasady proporcji interwałowo-matematycznych, - systemy proponowane w teorii i przełożenie ich na praktykę,- charakterystyka brzmieniowa poszczególnych systemów, sposoby doboru z uwzględnieniem materiału muzycznego, stylistyki, obsady kompozycji.- wpływ temperacji na element interpretacji dzieła- kolorystyka tonacji i oddziaływanie afektywne w kompozycji.18. Basso continuo jako punkt odniesień harmoniczných dla właściwego rozumienia i kształtowania partii solowych.19. Cechy stylów narodowych w muzyce od XVI do XVIII wieku. - wyróżniki indywidualne,- przenikanie i synteza.20. Praca analityczno-interpretacyjna z zastosowaniem nabytej wiedzy nad reprezentatywnymi kompozycjami o zróżnicowanym gatunku, formie, stylistyce i obsadzie wykonawczej

Praca z klawesynistą lub innym instrumentalistą (teorba/fortepian historyczny)	1. Praktyczne zapoznanie się z wybranym repertuarem z kanonu literatury solowej i kameralnej 2. Zapoznanie się ze stylami szkół narodowych – włoskim, francuskim, niemieckim w XVII/XVIII w. 3. Zapoznanie się z technikami wykonawczymi i sposobem ich realizacji 4. Praca nad repertuarem i przygotowanie do publicznej prezentacji: egzaminu, recitalu, koncertu, audycji oraz do nagrań 5. Przygotowanie do samodzielnego opracowania, przygotowania i wykonania swojej partii w zespole podczas publicznej prezentacji
Realizacja basso continuo	1. Poznajowanie sygnatur wraz z właściwym doбором składników wynikających z zapisu basu cyfrowanego. 1. Nabieranie biegłości w realizacji basso continuo. 2. Nauka cyfrowania utworów nieposiadających sygnatur. 3. Poznajowanie zasad stylowej realizacji basso continuo.
Orkiestra historyczna	1. Wykorzystywanie instrumentarium i technik instrumentalnych i wokalnych z epoki, kreowanie frazy i brzmienia inspirowane tą wiedzą; 2. Współpraca między solistą lub grupą solistów a grupą <i>ripieno</i>; 3. dostosowanie interpretacji do charakteru <i>musica sacra</i> i <i>musica profana</i>; 4. Wykorzystywanie odpowiednich technik wykonawczych - w ramach współpracy pomiędzy grupami instrumentalnymi w orkiestrze oraz orkiestrą i wokalistami; 5. Świadome dostosowanie się do rodzajów stroju i temperacji; 6. Posługiwanie się zasadami smyczkowania w orkiestrze, frazowania i zdobienia, odpowiednimi dla danego repertuaru na bazie znajomości idiomu szkół narodowych; 7. Odczytywanie i stosowanie ornamentacji, improwizacji, zawartych w utworach afektów i figur retorycznych, przekazywanie odpowiednich charakterów tanecznych - w ramach współpracy w orkiestrze; 8. Wykorzystywanie wszystkich zdobytych dotychczas umiejętności i doświadczenia gry w orkiestrze historycznej

Chór	1. Doskonalenie umiejętności zespołowego muzykowania oraz współdziałania w grupie w ramach pracy w dużym zespole chóralnym. 2. Kształcenie wokalne studentów - podstawy prawidłowego oddechu, podparcia dźwięku (appoggio) - Zasady właściwej fonacji - Prawidłowe kształtowanie samogłosek - Właściwa wymowa spółgłosek - Zasady dykcji - Praca nad poszerzaniem skali głosu - Wyrównanie barwy brzmienia głosu poszczególnych rejestrów brzmieniowych - Stosowanie różnych rodzajów artykulacji (legato – staccato) - Praca nad właściwym brzmieniem poszczególnych sekcji wokalnych (głosów) chóru - Wyrównanie proporcji brzmieniowych w całym zespole w zależności od stosowanej dynamiki. 3. Doskonalenie czytania a vista nut głosem. 4. Doskonalenie słuchu harmonicznego 5. Rozwijanie umiejętności świadomego frazowania 6. Poznanie poszczególnych faz cyklu pracy nad dziełem od wstępnego czytania do artystycznego wykonania podczas koncertu. 7. Rozwijanie wrodzonej muzykalności 8. Poznanie wartościowego repertuaru 9. Interpretacja dzieła w zgodności z estetyką stylu epoki w której powstało 10. Kształtowanie artystycznej osobowości studenta w duchu odpowiedzialności za wykonywaną partię i końcowy efekt artystyczny 11. Przygotowanie i wykonanie koncertowe opracowywanych dzieł Treści się przenikają i uzupełniają, są realizowane podczas każdych zajęć
Studia orkiestrowe	1. Praktyczne zapoznanie się z wybranym repertuarem z podstawowego kanonu orkiestrowej literatury z udziałem klarnetu; 2. Zapoznanie się z różnorodnymi interpretacjami poszczególnych utworów; 3. Przygotowanie do samodzielnego opracowania utworu i do wykonania go wraz z orkiestrą; 4. Przygotowanie do wykonania egzaminu końcowego

Kontrapunkt z fugą	1. Pojęcia wstępne: homofonia, polifonia, kontrapunkt, polifonia w oparciu o system dur-moll, rola melodii w polifonii 2. Styl ścisły i swobodny, prawa rządzące budową melodii w stylu ścisłym 3. Podział nauki kontrapunktu, gatunki kontrapunkcyjne, kontrapunkt pojedynczy, podwójny 4. Konstrukcje dwugłosowe w różnych gatunkach 5. Imitacja swobodna, tworzenie dwugłosowej konstrukcji polifonicznej 6. Konstrukcje trzygłosowe w różnych gatunkach 7. Inwencja dwugłosowa – zasady konstrukcji na przykładzie utworów J.S. Bacha 8. Imitacja ścisła: kanon dwugłosowy i jego rodzaje 9. Pojęcia augmentacji i dyminucji, ruchu raka, inwersji 10. Kanon trzygłosowy i jego rodzaje 11. Fuga jako doskonała forma polifoniczna epoki baroku 12. Analiza fug J.S. Bacha 13. Zasady ekspozycji fugi, pojęcia dux i comes 14. Możliwości konstrukcyjne fugi 15. Przebieg harmoniczny oraz formalny fugi barokowej 16. Pojęcia stretta, nuty pedałowej, augmentacji oraz dyminucji tematu, przeprowadzenia niepełnego, łącznika wewnętrznego i zewnętrznego 17. Możliwości konstrukcji łączników zewnętrznych fugi pod względem modulacyjnym i pracy motywicznej
Analiza materiałów źródłowych	1. Rodzaje źródeł muzycznych. 2. Źródła muzyki instrumentalnej XVII i XVIII wieku. 3. Traktaty muzyczne jako podstawa praktyki wykonawczej.
Historyczne stroje i temperacje	1. Historia klawesynu i instrumentów klawiszowych. 2. Podstawowe informacje dotyczące dawnych temperacji i ich praktyczne wykorzystanie.
Literatura specjalistyczna	1. Literatura muzyczna XVII i XVIII w. ze szczególnym uwzględnieniem dzieł wokarno-instrumentalnych.
Praktyka basso continuo	1. Nauka basu cyfrowanego od podstaw- znaczenie i realizacja cyfr 2. Umiejętność samodzielnego opracowania utworu na podstawie cyfrowania 3. Rozwijanie wrażliwości i wyobraźni muzycznej. 4. Rozwijanie świadomości w doborze środków wykonawczych i ich zastosowania w zależności od stylistyki i formy.
Improwizacja historyczna z elementami dyminucji	1. Umiejętność samodzielnego opracowania utworu na podstawie struktury harmonicznej – rozwijanie wrażliwości i wyobraźni muzycznej. 2. Praca nad improwizacją i improwizacyjnym charakterem wykonania utworu w kontekście historycznym 3. Współpraca z basso continuo – znajomość harmonicznej struktury wykonywanych utworów

Historia muzyki dawnej z literaturą	1. Włochy przed Monteverdim (Kamerata florencka, Cavalli, Wenecja) 2. Claudio Monteverdi 3. Angielski Renesans i wczesny Barok (Taverner, Byrd, Dowland, Locke) 4. Henry Purcell 5. Muzyka francuska przełomu XVI i XVII wieku (musique mesurée, air de cour, preludia niemenzurowane, viola da gamba) 6. H.I.F. Biber (oraz P.J. Vejvanovski) 7. Muzyka niemiecka w XVII wieku (Schein, Schütz, J.Ch. Bach, Buxtehude) 8. Włochy - pierwsi wirtuozi skrzypiec (Marini, Farina, Castello) 9. Muzyka polskiego renesansu 10. Corelli i concerto grosso 11. Wirtuozi instrumentów klawiszowych (Froberger, Sweelinck, klawesyniści francuscy) 12. Vivaldi i koncert solowy 13. G.F. Haendel (muzyka instrumentalna, opery, oratoria) 14. J.S. Bach (kantaty, muzyka instrumentalna, Pasje) 15. Opera francuska (Lully, Rameau) 16. G.Ph. Telemann 17. Styl neapolitański (A. Scarlatti - N. Porpora) 18. Szkoła bolońska 19. C.Ph.E. Bach 20. Włoscy wirtuozi w Europie (Veracini, Tartini, Geminiani) 21. Dwór drezdeński 22. Dwór berliński 23. J.M. Leclair i narodziny francuskiej szkoły skrzypcowej 24. Muzyka na wiedeńskim dworze Habsburgów 25. Muzyka polskiego baroku
Notacja historyczna	1. Najwcześniejsze systemy zapisu muzyki monodycznej i polifonicznej-chorał i organum, sposoby transkrypcji i formy zapisu współczesnego. 2. Systemy zapisu tabulaturowego, wraz z próbami transkrypcji na zapis współczesny i z uwzględnieniem elementów wykonawczych. a. Tabulatura staroniemiecka b. Tabulatura nowoniemiecka c. Tabulatura hiszpańska d. Tabulatura lutniowa 3. Zapis głosowy muzyki wokalne. 4. Basso continuo, jako forma stenografii struktury harmonicznego utworu, specyficzne formy zapisu i interpretacji w różnych stylach narodowych, z uwzględnieniem rozwoju historycznego. 5. Zapis partyturowy i głosowy muzyki instrumentalnej. 6. Powstanie i rozwój drukarstwa muzycznego, charakterystyka sposobów zapisu- a. zapis „czcionkowy” b. zapis grawerunkowo-rytowniczy 7. Analiza zapisu historycznego pod kątem transkrypcji i wpływu na interpretację wykonawczą utworu.

	- Specyfika rękopisów wybranych kompozytorów, analiza indywidualnych cech stylistycznych, sposób transkrypcji. - Wpływ analizy historycznego zapisu jako jeden z elementów interpretacji stylistycznej kompozycji.
Kształcenie słuchu	- Praktyczne ćwiczenia analityczno-słuchowe do percepcji wzrokowej, pamięciowej i korekty błędów. - Dyktanda do zapisu oraz do bezpośredniej realizacji głosem, na fortepianie oraz instrumencie głównym studenta. - Analiza harmoniczna przykładów z literatury muzycznej od średniowiecza do współczesności ze szczególnym uwzględnieniem literatury przeznaczonej na instrumenty smyczkowe. - Korekta błędów w zapisanych przykładach nutowych jedno- i wielogłosowych. - Uzupełnianie brakujących partii tekstu nutowego w przykładach jedno- i wielogłosowych oraz w partyturze. - Czytanie nut głosem, m.in.: czytanie a vista, dośpiewywanie brakującego głosu, śpiewanie z równoczesnym graniem drugiego głosu na fortepianie, czytanie w starych kluczach pojedynczych partii instrumentalnych, transponowanie głosem i na instrumencie fragmentów utworów, realizacja przebiegów rytmicznych przy pomocy taktacji i solmizacji.
Seminarium pisemnej pracy dyplomowej	- Co to jest praca naukowa – dyplomowa (licencjacka), magisterska, doktorska? Wymogi stawiane pracom naukowym. Temat a tytuł pracy: jaki temat wybrać, jak sformułować tytuł pracy. Temat pracy a specyfika kierunku / specjalności. Etapy pracy naukowej. Wybór promotora. - Struktura pracy i zawartość. Wstęp i zakończenie – podobieństwa i różnice. Co w poszczególnych rozdziałach (liczba wymaganych rozdziałów). Jak formułować rozdziały i podrozdziały. - Sposoby prowadzenia notatek (system fiszkowy, mapy myśli, inne rodzaje). Praca w bibliotece; kwerendy. Informacje o bibliotekach przydatnych w pisaniu pracy o muzyce. - Rodzaje literatury: encyklopedie, słowniki, podręczniki, skrypty, rozprawy naukowe, publikacje popularno-naukowe. Z jakiej literatury korzystać? Problem Internetu jako źródła informacji naukowej. - Przypisy. Rodzaje i sposoby umieszczania. Problem plagiatu i właściwego cytowania. Bibliografia a wykaz cytowanych publikacji. Jak formułować spis bibliograficzny? Inne wykazy i aneksy. Spis treści. - Metody naukowe – rodzaje i wybór odpowiednich metod do badań, związanych z naukami humanistycznymi i sztuką (w tym muzyką). - Język – styl – słownictwo. Jak pisać? - Wymogi redakcyjne (wygląd zewnętrzny pracy). Korekta. Kształt strony tytułowej. Abstrakt i słowa kluczowe. Formalności związane ze złożeniem pracy i obroną.
Praktyka estradowa	- Aktywne uczestnictwo w audycjach klasowych, kursach mistrzowskich i życiu koncertowym Uczelni i poza nią. - Udział w konkursach i festiwalach. - Tworzenie nowej przestrzeni koncertowej.

Przygotowanie partii oratoryjnych i operowych	1. Praktyczne zapoznanie się z wybranym repertuarem z podstawowego kanonu literatury operowej i oratoryjnej barokowej / klasycznej 2. Zapoznanie się ze stylami szkół narodowych- włoskim, francuskim, niemieckim w XVII/XVIII w. 3. Zapoznanie się z technikami wykonawczymi i sposobem ich zastosowania w grze z tego okresu oraz współpraca ze śpiewakiem. 4. Praca nad repertuarem i przygotowanie do publicznej prezentacji: egzaminu, przedstawienia, koncertu, audycji oraz do nagrań 5. Przygotowanie do samodzielnego opracowania, przygotowania i wykonania swojej partii w zespole podczas publicznej prezentacji
---	--

STUDIA PIERWSZEGO STOPNIA - HARMONOGRAM REALIZACJI PROGRAMU STUDIÓW

kierunek studiów: INSTRUMENTALISTYKA

studia pierwszego stopnia, stacjonarne - 3 lata (6 semestrów)

specjalności: MUZYKA DAWNA - GRA NA SKRZYPKACH HISTORYCZNYCH, MUZYKA DAWNA - GRA NA ALTÓWCE HISTORYCZNEJ, MUZYKA DAWNA - GRA NA WIOŁONCZELI HISTORYCZNEJ, MUZYKA DAWNA - GRA NA OBOJU HISTORYCZNYM, MUZYKA DAWNA - GRA NA FLECIJE TRAVERSO, MUZYKA DAWNA - GRA NA VIOLONE, MUZYKA DAWNA - GRA NA VIOLI DA GAMBA, MUZYKA DAWNA - GRA NA KONTRBASIE HISTORYCZNYM, MUZYKA DAWNA - GRA NA TEORBIE, MUZYKA DAWNA - GRA NA TRĄBCE NATURALNEJ

obowiązuje I rok od roku akademickiego 2024/2027

lp.	status zajęć	Nazwa zajęć	kod efektu uczenia się wg opisu programu	Formy zaliczeń po semestrze			Liczba godzin	punkty ECTS	Forma zajęć	Rozkład godzin zajęć (semestr= 15 tygodni) i punktacja ECTS												rodzaj zajęć	
				zaliczenie	kolokwium	egzamin				rok I				rok II				rok III					
										I semestr		II semestr		III semestr		IV semestr		V semestr		VI semestr			
										godz.	ECTS	godz.	ECTS	godz.	ECTS	godz.	ECTS	godz.	ECTS	godz.	ECTS		
55 GRUPA ZAJĘĆ GŁÓWNYCH																							
1.		Gra na instrumencie historycznym	I, II, IV, VI, VII, VIII, IX, XI, XVI, XVII			1,3,5	2,4,6	180	55	WYK	30	8	30	8	30	8	30	8	30	11	30	12	Ind.
77 GRUPA ZAJĘĆ KIERUNKOWYCH / SPECJALNOŚCIOWYCH																							
2.	ob.	Zespół kameralny muzyki dawnej	VIII, IX, X, XV, XVII, XVIII, XX			1,3,5	2,4,6	180	18	WYK	30	3	30	3	30	3	30	3	30	3	30	3	Gr.
3.		Zagadnienia wykonawcze muzyki dawnej	I, III, IX, X, XV, XVII, XVIII, XX			1,3	2,4	120	8	WYK	30	2	30	2	30	2	30	2					Gr.
4.	ob.	Praca z klawesynistą lub innym instrumentalistą (teorba/fortepian historyczny) / Realizacja basso continuo	VIII, IX, XVIII / VII, VIII, X, XVIII	1-6				90	12	WYK	15	2	15	2	15	2	15	2	15	2	15	2	Ind.
5.	ob.	Orkiestra historyczna / Chór	VIII, IX, XVI, XVIII, XIX, XX	1-6				180	12	WYK	30	2	30	2	30	2	30	2	30	2	30	2	Gr.
6.	ob.	Studia orkiestrowe / Kontrapunkt z fugą	VIII, IX, XI, XVIII, XIX/II			3	4	60	4	WYK				30	2	30	2					Gr.	
7.		Analiza materiałów źródłowych	III, IV, XIII, XIV	5-6				30	2	WYK								15	1	15	1	Gr.	
8.		Historyczne stroje i temperacje	V	1-2				30	2	WYK	15	1	15	1									Gr.
9.		Literatura specjalistyczna	I, III, IV, XIV, XVII	3-6				60	4	WYK				15	1	15	1	15	1	15	1	Gr.	
10.		Praktyka basso continuo	VII, X			2		30	3	WAR	15	1,5	15	1,5									Gr.
11.		Improwizacja historyczna z elementami dyminucji	VII, VIII		3			4	60	4	CW				30	2	30	2					Gr.
12.		Historia muzyki dawnej z literaturą	III, V		1		2	60	3	WYK	30	1,5	30	1,5									Gr.
13.		Notacja historyczna	III	3-4				30	2	WYK				15	1	15	1					Gr.	
14.		Kształcenie słuchu	XII			1	2	60	3	CW	30	1,5	30	1,5									Gr.
27 GRUPA ZAJĘĆ KSZTAŁCENIA OGÓLNEGO																							
15.		Historia i literatura muzyczna z elementami analizy*	III, V			1-3	4	120	7	WYK	30	1,5	30	1,5	30	2	30	2					Gr.
16.	ob.	Język angielski / niemiecki / francuski / włoski*	XIV	1-4				4	120	8	LEK	30	2	30	2	30	2	30	2				Gr.
17.		Seminarium pisemnej pracy dyplomowej*	IV, VI, IX, XIII, XVI		4			7,5	1	SEM						7,5	1						Gr.
18.		Wychowanie fizyczne	1-2					60	0	CW	30	0	30	0									Gr.
19.	ob.	Zajęcia fakultatywne**	Zgodnie z Katalogiem Zajęć Fakultatywnych					0	11						2				5		4		Gr.
6 GRUPA ZAJĘĆ Z DZIEDZINY NAUK HUMANISTYCZNYCH LUB NAUK SPOŁECZNYCH																							
20.	ob.	Zajęcia z dziedziny nauk humanistycznych lub nauk społecznych*			5		6	60	4	WYK								30	2	30	2	Gr.	
21.		Wiedza o patronie*				1		30	2	WYK	30	2										Gr.	
16 PRAKTYKI																							
22.	ob.	Praktyka estradowa	XVII, XVIII	1-6				60	12	PR	10	2	10	2	10	2	10	2	10	2	10	2	Ind.
23.		Przygotowanie partii oratoryjnych i operowych	I, IX, XII, XVI, XVIII	3-6				60	4	PR					15	1	15	1	15	1	15	1	Gr.
						Razem	1687,5	181		355	30	325	30	310	30	317,5	31	190	30	190	30		
WYK - wykład, CW - ćwiczenia, WYK/CW - wykład/ćwiczenia, WAR - warsztaty, SEM - seminarium, LEK - lektorat, PR - praktyki																							

* zajęcia prowadzone z wykorzystaniem metod i technik kształcenia na odległość

** forma zaliczenia fakultetu zgodna z formą zaliczenia wybranych zajęć

ob. zajęcia do wyboru lub wybór sposobu realizacji w ramach zajęć obowiązkowych

GRUPA ZAJĘĆ GŁÓWNYCH
GRUPA ZAJĘĆ KIERUNKOWYCH / SPECJALNOŚCIOWYCH
GRUPA ZAJĘĆ KSZTAŁCENIA OGÓLNEGO
GRUPA ZAJĘĆ HUMANISTYCZNYCH LUB Z ZAKRESU NAUK SPOŁECZNYCH
PRAKTYKI

ECTS		ECTS	
55	ob.	0	
77	ob.	30	
27	ob.	19	
6	ob.	4	
16	ob.	4	
ECTS		181	ob. 57